

BOSNIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
BOSNIAQUE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
BOSNIO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)
Lundi 14 mai 2007 (matin)
Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Napišite komentar na **jedan** od niže navedenih odlomaka:

1. (a)

Kolona preživjelih, dugi lanac budućih leševa, krenuo je prema Kolcu i Patnici. Začepljajući rane u hodu, komadima bluze i dimija, mokre košulje, djevojačkih bluza ispod kojih je virio stid. Džera nije plakala ko drugi. Osjećala je samo kako joj niz bedra curi nešto toplo i ljepljivo. Činilo joj se da će joj drob ispasti, prekinuti se krvavi vrat, izujedan žutilom kvrnih zuba i mržnjom. Cijelo tijelo joj je zaudaralo na ogavnu čavkaričiju smrad.

“Ova noć je ko kraj svijeta... Vidiš, u njoj ničega veselog. Nejma ni šišmiša,” kolalo joj je kroz glavu, dok je odrvenjela koračala naprijed, omamljena slabotinjom i strahom.

Odjednom je snažne ruke trgnuše s izlokanog puta i baciše na livadu poviše, kraj jednog grabova homara. Nije stigla ni glasa pustiti, kad su se bacili na nju, trgali je, grebali, stezali, pritiskali, ujedali, stenjući i vrišteći.

Tijelo joj nije bilo u stanju osjetiti ništa. Samo kao da je preko nje prelazio težak, kvrgav balvan, pritiskajući joj grudi i trbuh. Nije ih ni brojala. Svejedno joj je bilo da li je Božo Vukovski, Veljko Popava, Spaso Gubalo, ili još njih iz Panja, Kojita, Crne Gore...

Tonula je u neki bezdan, maglovit i nepoznat. Stalno su joj se otvarala golema hrastova vrata uz škripu. Iza svakih je bila poneka čavkaričija spodoba, što joj se cerila u lice i pokušavala baciti na nju svojim uvrnutim crnim kandžama...

Kolona ojadenih ljudi, žena i djece, svakim korakom bivala je sve razvučenija. Vijugala je poput velike zmije čija je glava bila izranjavana ljeskovim prutom. Dovodili su nova izgubljena lica. Čudni noćni putnici iz Katovića i okoline sve su teže hodali. Primicali su se Kolcu i Patnici. Iza njih, nebo su lizali plameni jezičci u kojima su se topili katovički kućerci...

...Prvi sumrak je silazio u dolinu, kad je Tale na brzinu upalio svoj ohandani auto i krenuo uskim asfaltiranim putem vozeći kroz pro hladno i prazno čavkaričije Grablje. I nehotice pogleda na sat. Bio je treći mart, godina devedeset i prva, pola sedam. Gledajući kroz prozor, učini mu se ovaj krajolik potpuno nepoznat, gluhi i prijeteći. Kao da je zalutao u nepoznatu stranu, nepoznatu zemlju, u kojoj ne prepoznaje ni šume, brda, puteve... U krivini, iza Tomaševa dola, pred njega iskočiše, kao da su iz padobrana bačene, nepoznate, maskirane osobe. Golema kamena greda se, niotkuda, našla nasred puta. Spodobe su imale čarape preko lica, samo su im vodnjikave, opasne oči virile kroz njih. Primijetio je u magnovenju da u rukama imaju kalašnjikove...

“Eto, znao sam, Bog i duša”, jeknu negdje u Taletu.

30 “Čavkaričani opet jašu...”!?

Tahir Pervan: Zulum, Behar, Sarajevo (1994)

1. (b)

NE-MA VI-ŠE LJU-BA-VI

“Slavija” plovi iz Splita za Rijeku
blažena je noć kasnog ljeta
nebo izložilo sav svoj nakit
Odisej se divio istome.

- 5 Izbjeglica se ničemu ne može diviti
niti uživati u ljubavnoj melodiji
s razglasa, jer brodski motor brekće
“ne-ma vi-še lju-ba-vi”, kao refren.

- 10 Eno zvijezde repatice para horizont
iznad brdovite, sve tamnije obale
i taman da vidilac nešto lijepo zaželi
eto ti druge iz suprotnog pravca.

- 15 Dok mu zavičaj nestaje u dubokoj noći
glupog rata, putnik u nepoznato ne
gleda u nebo, ne zna šta bi poželio,
povraća mu se od silnih repatica.

Miroslav Jančić, Izbjegličke pjesme u Dome prokleti dome,
Hearing Eye in cooperation with BRICKS, London (2005)
